Lieta Nr.11088281813/K29-1602/14

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2014.gada 3. decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Signe Grīnberga
ar sekretāri Daci Busoti-Uzuliņu
tulku Anastasiju Govorovu
piedaloties prokuroram Viktoram Piščukevičam
zvērinātai advokātei Ivetai Feldmanei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts
/pers. F/, personas kods /personas kods/,
par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Iepazīstoties ar krimināllietas materiāliem, tiesa

konstatēja

/pers. F/ neatļauti iegādājās un glabāja narkotisko vielu bez nolūka tās realizēt.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts sekojošos apstākļos: /pers. F/ pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotos apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 3.decembra pulksten 14.00, neatļauti iegādājās bēšas krāsas pulverveida vielu ar graudainas struktūras agregātiem ar kopējo svaru 0,0936 g, kas satur 6% jeb 0,0056 g aizliegtu sevišķi bīstamu narkotisko vielu - heroīnu, un neatļauti glabāja to personīgai lietošanai pie sevis jakas kreisajā kabatā, iepakotu trīs kombinēta materiāla, sudraba krāsas folijas/baltas krāsas papīra vīstokļos bez nolūka to realizēt līdz 2013.gada 3.decembrim, kad /adrese/ pulksten 14.00 viņu aizturēja policijas darbinieki un administratīvās aizturēšanas veiktajā personas un mantu apskatē norādīto narkotisko vielu atrada un izņēma.

Ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. F/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Ņemot vērā to, ka lietas materiāli pilnībā apstiprina apsūdzētā /pers. F/ vainu un to, ka apsūdzētais tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurore, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā visā apsūdzības apjomā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. F/ noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 253. panta pirmās daļas kvalificētas pareizi un atbilstoši noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, /pers. F/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu.

Pārbaudot apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. F/ dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, ar vidējo izglītību, neprecējies, personu apgādībā nav, agrāk administratīvi sodīts.

Agrāk tiesāts, pēdējo reizi 2014. gada 19. novembrī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180. panta 1. daļas, noteikts sods ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, spriedums stājies likumīgā spēkā 2014. gada 2. decembrī.

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvajā nodaļas uzskaitē nav. (lietas 43.lapa).

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta ambulatorās nodaļas uzskaitē nav. (lietas 44.lapa).

Par /pers. F/atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, uzskata par iespējamu atzīt vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī to, ka /pers. F/, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrinājis kriminālatiesisku attiecību noregulēšanu un atvieglojis tiesas procesu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu.

Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses.

Izvērtējot visus lietas apstākļus, apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, ņemot vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošo apstākli, kā arī prokurora tiesas debatēs izteikto viedokli par apsūdzētajam piemērojamo sodu brīvības atņemšanas veidā, to, ka apsūdzētais izvairījies no soda izciešanas citā kriminālprocesā, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nosakāms sods reālas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot konkrētus soda termiņus, tiesa ņem vērā /pers. F/ attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, to ka viņš ir agrāk tiesāts, secinājumus nav izdarījis un savu uzvedību un attieksmi pret likuma un morāles normām nav mainījis.

Izvērtējusi minēto, tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. F/ sods nosakāms Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcijas robežās neilga

reāla brīvības atņemšanas soda veidā, ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par vienīgo /pers. F/ personībai piemēroto sodu, bez tam, /pers. F/ piemērojams arī sankcijā paredzētais papildsods - policijas kontrole, lai pēc pamatsoda izciešanas pakļautu /pers. F/ pastiprinātai uzvedības kontrolei, tādējādi mazinot recidīva risku.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda preventīvais mērķis, tas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar apsūdzētā izolēšanu no sabiedrības.

Nosakot /pers. F/ galīgo sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu. Ja brīvības atņemšanas laiks, kas spriedumā noteikts nosacīti, ir lielāks par citā spriedumā noteikto brīvības atņemšanas laiku, tad brīvības atņemšanas laiks, kas noteikts nosacīti, pilnīgi vai daļēji saskaitāms ar brīvības atņemšanas laiku.

Tiesa konstatē, ka /pers. F/ notiesāts 2014. gada 5. martā ar Rīgas rajona tiesas lēmumu, noteiktais sods - piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 37 dienām, sods nav izciests, un 2014.gada 19. novembrī ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 2. decembrī.

Tiesa uzskata, ka saskaitot /pers.F/ piespriestos sodus pēc vairākiem spriedumiem, ir jāpiemēro daļējas sodu saskaitīšanas princips.

Ņemot vērā augstāk minētos apstākļus, kā arī to, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, /pers. F/ piemērotais drošības līdzeklis apcietinājums, atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu, soda termiņā /pers. F/ ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2013. gada 3. oktobra līdz 2013. gada 4. oktobrim, 2013.gada 3. decembra līdz 2013.gada 4. decembrim un apcietinājumā pavadītais laiks no 2014. gada 17. septembra līdz 2014. gada 31. oktobrim, no 2014. gada 31. oktobra līdz 2014. gada 19. novembrim un no 2014. gada 19. novembra līdz 2014. gada 3. decembrim.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus *Euro* 102,45 apmērā par aizstāvju Viljama Spures un Ivetas Feldmanes darbu, un uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. F/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Kriminālprocesā apsūdzētā /pers. F/ aizstāvībai tika pieaicināti aizstāji Viljams Spure un Iveta Feldmane, kuriem saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību kopā no valsts līdzekļiem izmaksājami *Euro* 102,45.

Jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjams Kriminālprocesa likuma 240.panta kārtībā.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, 524.pantu, 527.pantu, 528.pantu, 529.pantu tiesa

nosprieda

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, un ***sodīt ar*** brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas piespriests ar 2014. gada 5. marta Rīgas rajona tiesas lēmumu un 2014.gada 19. novembra Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedumu.

Galīgo sodu /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda termiņu skaitīt no 2014.gada 3. decembra.

Soda termiņā /pers. F/ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2013. gada 3. oktobra līdz 2013. gada 4. oktobrim, 2013.gada 3. decembra līdz 2013.gada 4. decembrim un apcietinājumā pavadīto laiku no 2014. gada 17. septembra līdz 2014. gada 31. oktobrim, no 2014. gada 31. oktobra līdz 2014. gada 19. novembrim un no 2014. gada 19. novembra līdz 2014. gada 3. decembrim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim /pers. F/ piemēroto drošības apcietinājumu, atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvju darbu šajā procesā *Euro* 102,45 (simtu divi euro, 45 centi) apmērā.

Noteikt 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai Valsts kases BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta 4.[1] daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Lietiskos pierādījumus – pēc ķīmiskās izpētes folija vīstokļi kopā ar to iepakojumu ievietoti aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi "SECURITY SEAL G13 0357259" un glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās - iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Signe Grīnberga